

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με το καθεστώς του στρατιωτικού και πολιτικού προσωπικού του αποσπασμένου στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των αρχηγείων και δυνάμεων που μπορεί να τίθενται στη διάθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα πλαίσια της προετοιμασίας και της εκτέλεσης των καθηκόντων που αναφέρονται στο άρθρο 17, παράγραφος 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, συμπεριλαμβανομένων των ασκήσεων, και του στρατιωτικού και πολιτικού προσωπικού των κρατών μελών που τίθεται στη διάθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να ενεργεί στη συνάρτηση αυτή

(Συμφωνία SOFA της ΕΕ)

(2003/C 321/02)

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ, ΣΥΝΕΛΘΟΝΤΕΣ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), και ιδίως τον Τίτλο V,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφάσισε, προς άσκηση της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ), να παράσχει στην ΕΕ τις ικανότητες που απαιτούνται για να λαμβάνει και να υλοποιεί αποφάσεις σχετικά με όλο το φάσμα των καθηκόντων πρόληψης συγκρούσεων και διαχείρισης κρίσεων που ορίζονται στη ΣΕΕ.
- (2) Οι εθνικές αποφάσεις για την αποστολή και την αποδοχή δυνάμεων από τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εφεξής «κράτη μέλη») στο έδαφος άλλων κρατών μελών, στα πλαίσια της προετοιμασίας και της εκτέλεσης των καθηκόντων που αναφέρονται στο άρθρο 17, παράγραφος 2 της ΣΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των ασκήσεων, θα λαμβάνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Τίτλου V της ΣΕΕ, και ιδίως με το άρθρο 23, παράγραφος 1, και θα αποτελούν αντικείμενο χωριστών διακανονισμών μεταξύ των αφορωμένων κρατών μελών.
- (3) Θα χρειασθεί να συνάπτονται ειδικές συμφωνίες με τις ενδιαφερόμενες τρίτες χώρες όταν γίνονται ασκήσεις ή επιχειρήσεις εκτός του εδάφους των κρατών μελών.
- (4) Οι διατάξεις της παρούσας συμφωνίας δεν επηρεάζουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των μερών που απορρέουν από διεθνείς συμφωνίες και άλλες διεθνείς πράξεις για την ίδρυση διεθνών δικαστηρίων, συμπεριλαμβανομένου του Καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου της Ρώμης,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΕΞΗΣ:

ΜΕΡΟΣ I

ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Άρθρο 1

Κατά την έννοια της παρούσας συμφωνίας, νοούνται ως:

1. «στρατιωτικό προσωπικό»:

- α) το στρατιωτικό προσωπικό το αποσπασμένο από τα κράτη μέλη στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου προκειμένου να αποτελέσει το Στρατιωτικό Επιτελείο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΕΠΕΕ),
- β) το στρατιωτικό προσωπικό, πλην του προσωπικού από τα όργανα της ΕΕ, το οποίο μπορεί να αντλήσει το ΣΕΠΕΕ από τα κράτη μέλη για να εξασφαλίσει προσωρινή ενίσχυση εάν το ζητήσει η Στρατιωτική Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΕΕΕ) για ενέργειες στα πλαίσια της προετοιμασίας και της εκτέλεσης των καθηκόντων που αναφέρονται στο άρθρο 17, παράγραφος 2 της ΣΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των ασκήσεων,
- γ) το στρατιωτικό προσωπικό από τα κράτη μέλη που αποσπάζεται στα αρχηγεία και τις δυνάμεις που ενδέχεται να τεθούν στη διάθεση της ΕΕ, ή το προσωπικό τους, στα πλαίσια της προετοιμασίας και της εκτέλεσης των καθηκόντων που αναφέρονται στο άρθρο 17, παράγραφος 2 της ΣΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των ασκήσεων,

2. «πολιτικό προσωπικό»: το πολιτικό προσωπικό που αποσπάται από τα κράτη μέλη σε όργανα της ΕΕ για να ενεργεί στα πλαίσια της προετοιμασίας και της εκτέλεσης των καθηκόντων που αναφέρονται στο άρθρο 17, παράγραφος 2 της ΣΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των ασκήσεων, ή το πολιτικό προσωπικό, εξαιρουμένου του προσωπικού το οποίο προσλαμβάνεται επιτόπου, που εργάζεται σε αρχηγεία ή δυνάμεις ή τίθεται κατ' άλλο τρόπο στη διάθεση της ΕΕ από τα κράτη μέλη για τις ίδιες ενέργειες,

3. «εξαρτώμενο πρόσωπο»: κάθε πρόσωπο που ορίζεται ή αναγνωρίζεται ως μέλος της οικογένειας ή που ορίζεται ως μέλος του νοικοκυριού του μέλους του στρατιωτικού ή πολιτικού προσωπικού από τους νόμους του κράτους προελεύσεως· αν πάντως οι νόμοι αυτοί θεωρούν ως μέλος της οικογένειας ή του νοικοκυριού μόνον το πρόσωπο που ζει υπό την ίδια στέγη του μέλους του στρατιωτικού ή πολιτικού προσωπικού, ο όρος αυτός θεωρείται ότι εκπληρώνεται, όταν το συγκεκριμένο πρόσωπο εξαρτάται κυρίως από το εν λόγω μέλος,

31.12.2003

EL

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 321/7

4. «δυνάμεις»: τα άτομα τα οποία ανήκουν σε στρατιωτικό και πολιτικό προσωπικό ή οι οντότητες που απαρτίζονται από στρατιωτικό και πολιτικό προσωπικό κατά τα οριζόμενα στις παραγράφους 1 και 2, υπό την προϋπόθεση ότι τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν να συμφωνούν ότι ορισμένα άτομα, μονάδες, σχηματισμοί ή άλλες οντότητες δεν θεωρούνται ότι αποτελούν ή συμπεριλαμβάνονται σε δύναμη για τους σκοπούς της παρούσας συμφωνίας,
5. «αρχηγεία»: τα αρχηγεία που βρίσκονται στο έδαφος των κρατών μελών, έχουν συγκροτηθεί από ένα ή περισσότερα κράτη μέλη ή από διεθνή οργανισμό και μπορεί να τίθενται στη διάθεση της ΕΕ στα πλαίσια της προετοιμασίας και της εκτέλεσης των καθηκόντων που αναφέρονται στο άρθρο 17, παράγραφος 2 της ΣΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των ασκήσεων,
6. «κράτος προελεύσεως»: το κράτος μέλος στο οποίο ανήκει το μέλος του στρατιωτικού ή πολιτικού προσωπικού ή η δύναμη,
7. «κράτος διαμονής»: το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου βρίσκεται το μέλος του στρατιωτικού ή πολιτικού προσωπικού, η δύναμη ή τα αρχηγεία είτε διότι έχουν τοποθετηθεί ή αναπτυχθεί εκεί είτε διότι διέρχονται από εκεί υπό διαμετακόμιση, σε συνάρτηση με ατομική ή ομαδική εντολή αποστολής ή με διαταγή απόσπασης στα όργανα της ΕΕ.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη διευκολύνουν, εφόσον χρειάζεται, την είσοδο, τη διαμονή και την αναχώρηση για υπηρεσιακούς λόγους του αναφερόμενου στο άρθρο 1 προσωπικού και των εξαρτώμενων προσώπων. Εντούτοις, είναι δυνατόν να απαιτείται από το προσωπικό και τα εξαρτώμενα πρόσωπα να αποδεικνύουν ότι εμπίπτουν στις κατηγορίες που περιγράφονται στο άρθρο 1.
2. Για το σκοπό αυτό, και υπό την επιφύλαξη των σχετικών κανόνων που διέπουν την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων δυνάμει του κοινοτικού δικαίου, αρκεί ατομική ή ομαδική εντολή μετακίνησης ή διαταγή απόσπασης στα όργανα της ΕΕ.

Άρθρο 3

Το στρατιωτικό και πολιτικό προσωπικό καθώς και τα εξαρτώμενα πρόσωπα οφείλουν να σέβονται το δικαίο του κράτους διαμονής και να απέχουν από κάθε δραστηριότητα ασυμβίβαστη προς το πνεύμα της παρούσας συμφωνίας.

Άρθρο 4

Για τους σκοπούς της παρούσας συμφωνίας:

1. Οι εν γένει άδειες οδήγησης που εκδίδουν οι στρατιωτικές υπηρεσίες του κράτους προελεύσεως αναγνωρίζονται στο έδαφος του κράτους διαμονής για παρόμοια στρατιωτικά οχήματα.
2. Το εξουσιοδοτημένο προσωπικό ενός κράτους μέλους δύναται να παρέχει ιατρική και οδοντιατρική περίθαλψη στο προσωπικό των δυνάμεων και αρχηγείων οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους.

Άρθρο 5

Το οικείο στρατιωτικό και πολιτικό προσωπικό φορά στολή, σύμφωνα με τους ισχύοντες κανονισμούς του κράτους προελεύσεως.

Άρθρο 6

Τα οχήματα που φέρουν ειδική πινακίδα κυκλοφορίας των ένοπλων δυνάμεων ή του κρατικού μηχανισμού του κράτους προελεύσεως, φέρουν επιπλέον του αριθμού κυκλοφορίας των και σήμα διακριτικό της εθνικότητας των.

ΜΕΡΟΣ II

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΖΟΜΕΝΕΣ ΜΟΝΟ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΕΝΟ ΣΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΕΕ

Άρθρο 7

Το στρατιωτικό ή πολιτικό προσωπικό το αποσπασμένο στα όργανα της ΕΕ μπορεί να κατέχει και να φέρει όπλα σύμφωνα με το άρθρο 13, όταν εργάζεται σε αρχηγεία ή δυνάμεις που μπορεί να τίθενται στη διάθεση της ΕΕ στα πλαίσια της προετοιμασίας και της εκτέλεσης των καθηκόντων που αναφέρονται στο άρθρο 17, παράγραφος 2 της ΣΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των ασκήσεων, ή όταν συμμετέχει σε αποστολές σε συνάρτηση με τα καθήκοντα αυτά.

Άρθρο 8

1. Το αποσπασμένο στα όργανα της ΕΕ στρατιωτικό ή πολιτικό προσωπικό απολαύει ετεροδικίας προκειμένου περί προφορικού ή γραπτού λόγου και πράξεων στις οποίες προέβη υπό την επίσημη ιδιότητα του· η εν λόγω ετεροδικία εξακολουθεί να ισχύει ακόμη και μετά την παύση της απόσπασής τους.
2. Η ετεροδικία που αναφέρεται στο παρόν άρθρο παρέχεται προς το συμφέρον της ΕΕ και όχι προς όφελος του συγκεκριμένου προσωπικού.
3. Τόσο η αρμοδία αρχή του κράτους προελεύσεως όσο και τα οικεία όργανα της ΕΕ δύναται να άρουν την ετεροδικία του αποσπασμένου στα όργανα της ΕΕ στρατιωτικού ή πολιτικού προσωπικού, εάν η εν λόγω ετεροδικία παρακωλύει την απονομή της δικαιοσύνης και η εν λόγω αρμοδία αρχή και το οικείο όργανο της ΕΕ δύναται να την άρουν χωρίς να θίγονται τα συμφέροντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

4. Τα όργανα της ΕΕ συνεργάζονται ανά πάσα στιγμή με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών για να διευκολύνουν την εύρυθμη λειτουργία της δικαιοσύνης και φροντίζουν να προλαμβάνουν οποιαδήποτε κατάχρηση της ασυλίας που παρέχεται δυνάμει του παρόντος άρθρου.

5. Εάν αρμοδία αρχή ή δικαστικό όργανο κράτους μέλους κρίνει ότι συντρέχει κατάχρηση ασυλίας παρεχόμενης δυνάμει του παρόντος άρθρου, η αρμοδία αρχή του κράτους προελεύσεως και το οικείο όργανο της ΕΕ διαβουλεύονται, κατόπιν αιτήματος, με την αρμόδια αρχή του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, για να αποφασίσουν κατά πόσον συντρέχει κατάχρηση.

6. Εάν οι διαβουλεύσεις δεν καταλήξουν σε ικανοποιητικό και για τα δύο μέρη αποτέλεσμα, η διαφορά εξετάζεται από το οικείο όργανο της ΕΕ με σκοπό να επιτευχθεί διευθέτηση.

7. Εάν η διαφορά δεν μπορεί να διευθετηθεί, το οικείο όργανο της ΕΕ αποφασίζει τους λεπτομερείς διακανονισμούς για τη διευθέτηση της διαφοράς. Το Συμβούλιο, καθόσον το αφορά, υιοθετεί ομόφωνα τους εν λόγω διακανονισμούς.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΦΑΡΜΟΖΟΜΕΝΕΣ ΜΟΝΟ ΣΤΑ ΑΡΧΗΓΕΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΟ ΕΚΕΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Άρθρο 9

Στα πλαίσια της προετοιμασίας και της εκτέλεσης των καθηκόντων που αναφέρονται στο άρθρο 17, παράγραφος 2 της ΣΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των ασκήσεων, επιτρέπεται στα αναφερόμενα στο άρθρο 1 αρχηγεία και τις δυνάμεις και στο προσωπικό τους, καθώς και στον εξοπλισμό τους, να διέρχονται διαμέσου του εδάφους κράτους μέλους και να αναπτύσσονται προσωρινά εκεί, με την επιφύλαξη της συμφωνίας των αρμόδιων αρχών του εν λόγω κράτους μέλους.

Άρθρο 10

Το στρατιωτικό και πολιτικό προσωπικό δικαιούται επείγουσα ιατρική και οδοντιατρική περίθαλψη, συμπεριλαμβανομένης της νοσοκομειακής νοσηλείας, υπό τους ίδιους όρους όπως και το αντίστοιχο προσωπικό του κράτους διαμονής.

Άρθρο 11

Με την επιφύλαξη των συμφωνιών και διακανονισμών που ήδη ισχύουν ή δύνανται να συναφθούν, μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας συμφωνίας, μεταξύ των εξουσιοδοτημένων εκπροσώπων των κρατών προελεύσεως και διαμονής, οι αρχές του κράτους διαμονής είναι αποκλειστικά υπεύθυνες για τη θέσπιση των ενδεδειγμένων διακανονισμών, ώστε να τίθενται στη διάθεση των μονάδων, σχηματισμών ή άλλων οντοτήτων, τα κτίρια και οι εκτάσεις που ζητούν, καθώς και οι συναφείς διευκολύνσεις και υπηρεσίες. Οι εν λόγω συμφωνίες και διακανονισμοί πρέπει να ανταποκρίνονται, κατά το δυνατόν, στους κανονισμούς που διέπουν τη στέγαση και το στρατωνισμό ανάλογων μονάδων, σχηματισμών ή άλλων οντοτήτων του κράτους διαμονής.

Ελλείψει ειδικού αντίθετου διακανονισμού, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που προκύπτουν από την κατοχή ή τη χρησιμοποίηση κτιρίων, εκτάσεων, υπηρεσιών και διευκολύνσεων διέπονται από το δίκαιο του κράτους διαμονής.

Άρθρο 12

1. Οι κανονικά συγκροτημένες από στρατιωτικό ή πολιτικό προσωπικό μονάδες, σχηματισμοί ή οντότητες δικαιούνται να ασκούν

αστυνομικά καθήκοντα επί όλων των στρατοπέδων, εγκαταστάσεων, αρχηγείων ή άλλων χώρων που κατέχουν αποκλειστικά, δύναμει συμφωνίας με το κράτος διαμονής. Η αστυνομία των εν λόγω μονάδων, σχηματισμών και οντοτήτων μπορεί να λαμβάνει όλα τα κατάλληλα μέτρα για την εξασφάλιση της τήρησης της τάξης και ασφάλειας μέσα σ' αυτούς τους χώρους.

2. Εκτός των εν λόγω χώρων, η αναφερόμενη στην παράγραφο 1 αστυνομία μπορεί να χρησιμοποιείται μόνο κατόπιν διακανονισμού με τις αρχές του κράτους διαμονής και σε συνεργασία μαζί τους, και μόνον στο μέτρο που η χρησιμοποίησή της είναι αναγκαία για την τήρηση της τάξης και πειθαρχίας μεταξύ των μελών των μονάδων, σχηματισμών ή οντοτήτων.

Άρθρο 13

1. Το στρατιωτικό προσωπικό δύναται να κατέχει και να φέρει υπηρεσιακά όπλα, υπό την προϋπόθεση ότι είναι εξουσιοδοτημένο προς τούτο από τις εντολές του και με την επιφύλαξη διακανονισμού με τις αρχές του κράτους διαμονής.

2. Το πολιτικό προσωπικό δύναται να κατέχει και να φέρει υπηρεσιακά όπλα, υπό την προϋπόθεση ότι είναι εξουσιοδοτημένο προς τούτο από τις εθνικές ρυθμίσεις του κράτους προέλευσης και με την επιφύλαξη της συμφωνίας των αρχών του κράτους διαμονής.

Άρθρο 14

Τα αρχηγεία και οι δυνάμεις απολαύουν των ιδίων ταχυδρομικών και τηλεπικοινωνιακών διευκολύνσεων, ταξιδιωτικών διευκολύνσεων και παραχωρήσεων όσον αφορά τους ναύλους, με τις δυνάμεις του κράτους διαμονής σύμφωνα με τους κανόνες και τις ρυθμίσεις του εν λόγω κράτους.

Άρθρο 15

1. Τα αρχεία και τα λοιπά επίσημα έγγραφα αρχηγείου τα οποία διατηρούνται στους χώρους που χρησιμοποιούνται από τα αρχηγεία αυτά ή βρίσκονται στην κατοχή δεόντως εξουσιοδοτημένου μέλους του αρχηγείου είναι απαραβίαστα, εκτός εάν το αρχηγείο παραιτηθεί αυτής της ασυλίας. Κατόπιν αιτήματος του κράτους διαμονής και παρουσία εκπροσώπου του, το αρχηγείο ελέγχει τη φύση κάθε εγγράφου προκειμένου να επιβεβαιώσει ότι αυτό τυγχάνει της ασυλίας του παρόντος άρθρου.

2. Εάν αρμοδια αρχή ή δικαστικό όργανο του κράτους διαμονής κρίνει ότι συντρέχει κατάχρηση απαραβίαστου παρεχόμενου δύναμει του παρόντος άρθρου, το Συμβούλιο διαβουλεύεται, κατόπιν αιτήματος, με τις αρμόδιες αρχές του κράτους διαμονής, προκειμένου να διαπιστώσει κατά πόσον συντρέχει κατάχρηση.

3. Εάν οι διαβουλεύσεις δεν καταλήξουν σε ικανοποιητικό και για τα δύο μέρη αποτέλεσμα, η διαφορά εξετάζεται από το Συμβούλιο, με σκοπό να επιτευχθεί διευθέτηση. Εάν η διαφορά δεν μπορεί να διευθετηθεί, το Συμβούλιο υιοθετεί ομόφωνα τους ακριβείς διακανονισμούς για τη διευθέτησή της.

Άρθρο 16

Προκειμένου να αποφεύγεται η διπλή φορολόγηση, για την εφαρμογή συμβάσεων περί διπλής φορολογίας που έχουν συναφθεί μεταξύ κρατών μελών και με την επιφύλαξη του δικαιώματος του κράτους διαμονής να φορολογεί το στρατιωτικό πολιτικό προσωπικό που είναι υπήκοοί του ή έχουν εκεί τη συνήθη διαμονή τους:

1. Σε περίπτωση που οι νομικές επιπτώσεις οιαδήποτε μορφής φορολόγησης στο κράτος διαμονής εξαρτάται από τον τόπο διαμονής ή κατοικίας, ο χρόνος κατά τον οποίο το στρατιωτικό ή πολιτικό προσωπικό βρίσκεται στο έδαφος του εν λόγω κράτους μόνο λόγω της ιδιότητάς του ως στρατιωτικό ή πολιτικό προσωπικό, δεν θεωρείται ως χρόνος διαμονής στο εν λόγω κράτος ή ως συνεπαγόμενος αλλαγή διαμονής ή κατοικίας για τους σκοπούς της εν λόγω φορολόγησης.
2. Το στρατιωτικό και πολιτικό προσωπικό απαλλάσσεται στο κράτος διαμονής από τη φορολόγηση του μισθού και των εν γένει αποδοχών που του καταβάλλονται λόγω αυτής της ιδιότητάς του από το κράτος προελεύσεως ή από τη φορολόγηση επί κάθε ενσώματου κινητού που βρίσκεται στο κράτος διαμονής μόνο λόγω της προσωρινής παρουσίας του εκεί.
3. Το παρόν άρθρο ουδόλως κωλύει τη φορολόγηση του στρατιωτικού ή πολιτικού προσωπικού σε σχέση με τυχόν κερδοσκοπική δραστηριότητα, πλην της υπ' αυτή την ιδιότητα εργασίας του, στην οποία επιδίδεται στο κράτος διαμονής, ούτε, εκτός όσον αφορά τον μισθό, τις εν γένει αποδοχές και τα ενώματα κινητά που αναφέρονται στην παράγραφο 2, παρακωλύει τη φορολόγηση στην οποία το εν λόγω στρατιωτικό ή πολιτικό προσωπικό υπάγεται δυνάμει του δικαίου του κράτους διαμονής έστω και αν θεωρείται ότι έχει τη διαμονή ή την κατοικία του εκτός του εδάφους του κράτους αυτού.
4. Το παρόν άρθρο ουδόλως ισχύει για τους δασμούς· ως «δασμοί» νοούνται οι τελωνειακοί δασμοί και όλοι οι άλλοι δασμοί και φόροι που καταβάλλονται κατά την εισαγωγή ή την εξαγωγή, ανάλογα με την περίπτωση, πλην των φόρων και οφειλών που καταβάλλονται μόνον ως επιβάρυνση για παρεχόμενες υπηρεσίες.

Άρθρο 17

1. Οι αρχές του κράτους προελεύσεως έχουν το δικαίωμα να ασκούν κάθε ποινική και πειθαρχική δικαιοδοσία που τους απονέμει το δικαίωμα του κράτους προελεύσεως επί του στρατιωτικού καθώς και επί του πολιτικού προσωπικού, όταν το εν λόγω πολιτικό προσωπικό υπόκειται στο δικαίωμα που διέπει όλες ή ορισμένες εκ των ενόπλων δυνάμεων του κράτους προελεύσεως, λόγω της ανάπτυξής του με τις εν λόγω δυνάμεις.
2. Οι αρχές του κράτους διαμονής έχουν το δικαίωμα να ασκούν δικαιοδοσία επί του στρατιωτικού και του πολιτικού προσωπικού καθώς και επί των εξαρτώμενων από αυτούς προσώπων, όσον αφορά τα διαπραττόμενα στο έδαφος του κράτους διαμονής αδικήματα τα οποία είναι αξιόποινα κατά το δικαίωμα του εν λόγω κράτους.
3. Οι αρχές του κράτους προελεύσεως έχουν το δικαίωμα να ασκούν αποκλειστική δικαιοδοσία επί του στρατιωτικού προσωπικού καθώς και επί του πολιτικού προσωπικού, όταν το εν λόγω

πολιτικό προσωπικό υπόκειται στο δικαίωμα που διέπει όλες ή ορισμένες εκ των ενόπλων δυνάμεων του κράτους προελεύσεως, λόγω της ανάπτυξής του με τις εν λόγω δυνάμεις, όσον αφορά αδικήματα, συμπεριλαμβανομένων των αδικημάτων των σχετικών με την ασφάλειά του, τα οποία είναι αξιόποινα κατά το δικαίωμα του κράτους προελεύσεως όχι όμως κατά το δικαίωμα του κράτους διαμονής.

4. Οι αρχές του κράτους διαμονής έχουν το δικαίωμα να ασκούν αποκλειστική δικαιοδοσία επί του στρατιωτικού και του πολιτικού προσωπικού καθώς και επί των εξαρτώμενων από αυτούς προσώπων, όσον αφορά αδικήματα, συμπεριλαμβανομένων των αδικημάτων των σχετικών με την ασφάλειά του, τα οποία είναι αξιόποινα κατά το δικαίωμα του όχι όμως κατά το δικαίωμα του κράτους προελεύσεως.

5. Για τους σκοπούς των παραγράφων 3, 4 και 6, τα αδικήματα τα σχετικά προς την ασφάλεια κράτους περιλαμβάνουν:

- a) Προδοσία κατά του κράτους,
- β) δολιοφθορά, κατασκοπεία ή παραβίαση της νομοθεσίας σχετικά με τα επίσημα μυστικά του κράτους αυτού ή τα μυστικά που αφορούν την εθνική άμυνα του εν λόγω κράτους.

6. Σε περιπτώσεις συντρέχουσας δικαιοδοσίας εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες:

- a) Οι αρμόδιες αρχές του κράτους προελεύσεως έχουν το δικαίωμα να ασκούν κατά προτεραιότητα δικαιοδοσία επί του στρατιωτικού προσωπικού καθώς και επί του πολιτικού προσωπικού, όταν το εν λόγω πολιτικό προσωπικό υπόκειται στο δικαίωμα που διέπει όλες ή ορισμένες εκ των ενόπλων δυνάμεων του κράτους προελεύσεως, λόγω της ανάπτυξής του με τις εν λόγω δυνάμεις, όσον αφορά:
 - i) Αδικήματα αποκλειστικά κατά της ασφάλειας ή της ιδιοκτησίας του κράτους αυτού ή αδικήματα αποκλειστικά κατά του προσώπου ή της ιδιοκτησίας στρατιωτικού ή πολιτικού προσωπικού του κράτους αυτού ή προσώπου εξαρτώμενου από αυτούς,
 - ii) αδικήματα που προκύπτουν από οιαδήποτε πράξη ή παράλειψη κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας.

β) Σε περίπτωση οιοδήποτε άλλου αδικήματος, οι αρχές του κράτους διαμονής έχουν το δικαίωμα να ασκούν κατά προτεραιότητα δικαιοδοσία.

γ) Αν το κράτος που έχει κατά προτεραιότητα το δικαίωμα, αποφασίζει να μην ασκήσει δικαιοδοσία, απευθύνει κοινοποίηση, το ταχύτερο δυνατόν, στις αρχές του άλλου κράτους. Οι αρχές του κράτους που έχει κατά προτεραιότητα το δικαίωμα εξετάζουν ευμενώς την αίτηση παραίτησεως από αυτό το δικαίωμα, η οποία τους υποβάλλεται από τις αρχές του άλλου κράτους, σε περίπτωση που το άλλο κράτος φρονεί ότι η παραίτηση αυτή έχει ιδιαίτερη σημασία.

7. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν παρέχουν στις αρχές του κράτους προελεύσεως κανένα δικαίωμα άσκησης δικαιοδοσίας επί προσώπων που είναι υπήκοοι του κράτους διαμονής, ή έχουν εκεί τη συνήθη διαμονή τους, εκτός αν αυτοί είναι μέλη της δύναμης του κράτους προελεύσεως.

Άρθρο 18

1. Κάθε κράτος μέλος παραιτείται από κάθε αξίωση έναντι άλλου κράτους μέλους για ζημία που προξενείται στην περιουσία που ανήκει στο κράτος αυτό και χρησιμοποιείται στα πλαίσια της προετοιμασίας και της εκτέλεσης των αναφερόμενων στο άρθρο 17, παράγραφος 2 της Συνθήκης ΕΕ καθηκόντων, συμπεριλαμβανομένων των ασκήσεων, εφόσον η ζημία αυτή:

- α) προκλήθηκε από στρατιωτικό ή από πολιτικό προσωπικό του άλλου κράτους μέλους κατά την εκτέλεση του έργου του στα πλαίσια των προαναφερομένων καθηκόντων, ή
- β) προέκυψε από τη χρήση οχήματος, σκάφους ή αεροσκάφους που ανήκει στο άλλο κράτος μέλος, και χρησιμοποιούνταν από τις υπηρεσίες του, υπό την προϋπόθεση ότι είτε το όχημα, σκάφος ή αεροσκάφος που προξένησε τη ζημία χρησιμοποιούνταν σε συνάρτηση με τα προαναφερόμενα καθήκοντα, είτε η ζημία προξενήθηκε σε τοιούτοτρόπως χρησιμοποιούμενη περιουσία.

Κάθε κράτος μέλος παραιτείται από κάθε αξίωση έναντι άλλου κράτους μέλους για ναυαγισμούς, υπό την προϋπόθεση ότι το διασωθέν σκάφος ή φορτίο ανήκε σε κράτος μέλος και χρησιμοποιούνταν από τις ένοπλες δυνάμεις του σε συνάρτηση με τα προαναφερόμενα καθήκοντα.

- 2. α) Σε περίπτωση ζημίας η οποία προκλήθηκε ή προέκυψε κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 και προξενείται σε περιουσία που ανήκει σε κράτος μέλος και βρίσκεται στο έδαφός του, και εφόσον τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη δεν έχουν συμφωνήσει άλλως, η απόφαση για την ευθύνη οιοδήποτε άλλου κράτους μέλους και η εκτίμηση του ποσού της ζημίας λαμβάνεται με διαπραγματεύσεις μεταξύ των κρατών μελών αυτών.
- β) Εν τούτοις, κάθε κράτος μέλος παραιτείται από την αξίωση του σε κάθε τέτοια περίπτωση, σε περίπτωση που η ζημία είναι κατώτερη από ποσό που καθορίζεται με ομόφωνη απόφαση του Συμβουλίου.

Κάθε άλλο κράτος μέλος του οποίου η περιουσία υπέστη ζημία από το αυτό γεγονός παραιτείται ωσαύτως από την αξίωσή του μέχρι το κατά τα ανωτέρω ποσό.

3. Για τους σκοπούς των παραγράφων 1 και 2, ο όρος «ανήκει σε κράτος μέλος» στην περίπτωση σκάφους, συμπεριλαμβάνει κάθε σκάφος που έχει ναυλωθεί ή επιταχθεί κενό από το εν λόγω κράτος μέλος ή έχει κατασχεθεί από αυτό ως λεία πολέμου, εκτός καθόσον αφορά το μέρος του κινδύνου απώλειας ή αστικής ευθύνης που βαρύνει κάποια άλλη οντότητα πλην του εν λόγω κράτους μέλους.

4. Κάθε κράτος μέλος παραιτείται από κάθε αξίωση έναντι άλλου κράτους μέλους για τον τραυματισμό ή τον θάνατο στρατιωτικού ή πολιτικού προσωπικού των υπηρεσιών του, εφόσον το εν λόγω προσωπικό εκτελούσε τα υπηρεσιακά του καθήκοντα.

5. Οι αξιώσεις (εκτός από τις συμβατικές απαιτήσεις και τις διεπόμενες από τις παραγράφους 6 και 7) που προκύπτουν από πράξεις ή παραλείψεις στρατιωτικού ή πολιτικού προσωπικού κατά την εκτέλεση των υπηρεσιακών του καθηκόντων ή από οποιαδήποτε

άλλη πράξη, παράλειψη ή συμβάν για την οποία είναι κατά νόμον υπεύθυνη μια δύναμη, εφόσον η ζημία προκλήθηκε στο έδαφος του κράτους διαμονής σε τρίτο πρόσωπο εκτός από οιοδήποτε εκ των κρατών μελών, διακανονίζονται από το κράτος διαμονής σύμφωνα με τις ακόλουθες διατάξεις:

- α) Οι αξιώσεις υποβάλλονται, εξετάζονται και διευθετούνται ή επιδικάζονται σύμφωνα με τους νόμους και κανονισμούς του κράτους διαμονής, αναφορικά με τις αξιώσεις που προκύπτουν από τις δραστηριότητες των δικών του ενόπλων δυνάμεων·
- β) το κράτος διαμονής μπορεί να διευθετεί κάθε τέτοια αξίωση και προβαίνει στην πληρωμή του συμφωνηθέντος ή επιδικασθέντος σχετικού ποσού από το κράτος διαμονής στο νόμισμά του·
- γ) η πληρωμή αυτή, είτε γίνεται κατόπιν διευθέτησης είτε επιδικάζεται από το αρμόδιο δικαστήριο του κράτους διαμονής, είτε γίνεται κατόπιν αποφάσεως αυτού του δικαστηρίου η οποία απορρίπτει τελεσίδικα την πληρωμή, είναι δεσμευτική για τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και δημιουργεί δεδικασμένο·
- δ) κάθε αξίωση που καταβάλλεται από το κράτος διαμονής φέρεται εις γνώσιν των ενδιαφερόμενων κρατών προελεύσεως με κάθε λεπτομέρεια, μαζί με πρόταση κατανομής σύμφωνα με το στοιχείο ε), σημεία i), ii) και iii). Αν δεν ληφθεί απάντηση εντός διμήνου, η προτεινόμενη κατανομή θεωρείται ότι έγινε αποδεκτή·
- ε) τα έξοδα που προκύπτουν από την ικανοποίηση αξιώσεων σύμφωνα με τα στοιχεία α), β), γ) και δ) και την παράγραφο 2, κατανέμονται μεταξύ των κρατών μελών, ως εξής:
 - i) όταν ένα μόνο κράτος προελεύσεως είναι υπεύθυνο, το καταβαλλόμενο ή επιδικασθέν ποσό καταλογίζεται κατά 25 % στο κράτος διαμονής και κατά 75 % στο κράτος προελεύσεως,
 - ii) όταν πλείονα του ενός κράτη είναι υπεύθυνα για τη ζημία, το καταβαλλόμενο ή επιδικασθέν ποσό κατανέμεται εξίσου μεταξύ τους· αν όμως το κράτος διαμονής δεν είναι ένα από τα υπεύθυνα κράτη, συνεισφέρει ποσό ίσο με το μισό της συνεισφοράς καθενός από τα κράτη προελεύσεως,
 - iii) όταν η ζημία έχει προξενηθεί από τις υπηρεσίες των κρατών μελών και δεν είναι δυνατό να αποδοθεί ειδικότερα σε μία ή περισσότερες από αυτές, το καταβαλλόμενο ή επιδικασθέν ποσό κατανέμεται εξ ίσου μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών μελών· αν όμως το κράτος της διαμονής δεν είναι ένα από τα κράτη οι υπηρεσίες των οποίων προξένησαν τη ζημία, συνεισφέρει ποσό ίσο με το μισό της συνεισφοράς καθενός από τα ενδιαφερόμενα κράτη προελεύσεως,
 - iv) το κράτος διαμονής αποστέλλει ανά εξάμηνο στα ενδιαφερόμενα κράτη προελεύσεως κατάσταση των ποσών που κατέβαλε κατά την προηγούμενη εξαμηνία για κάθε υπόθεση για την οποία έγινε δεκτή η προταθείσα κατανομή κατά ποσοστά, μαζί με αίτηση εξόφλησης. Η εξόφληση αυτή πραγματοποιείται, το συντομότερο δυνατόν, στο νόμισμα του κράτους διαμονής·

31.12.2003

EL

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 321/11

στ) στις περιπτώσεις όπου η εφαρμογή των στοιχείων β) και ε) επιβαρύνει υπέρμετρα κράτος μέλος, αυτό μπορεί να ζητά από τα άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη να διευθετήσουν το θέμα σε διαφορετική βάση, κατόπιν διαπραγματεύσεων μεταξύ τους·

ζ) το στρατιωτικό ή πολιτικό προσωπικό δεν υπόκειται σε διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης δικαστικής απόφασης που εκδόθηκε εις βάρος του στο κράτος διαμονής, εφόσον πρόκειται για διαφορά που ανέκυψε κατά την εκτέλεση των υπηρεσιακών του καθηκόντων·

η) εκτός των περιπτώσεων όπου το σημείο ε) εφαρμόζεται σε αξιώσεις καλυπτόμενες από την παράγραφο 2, οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν εφαρμόζονται σε αξιώσεις που προκύπτουν ή σχετίζονται με πλού/εκμετάλλευση σκάφους, φορτοεκφόρτωση ή μεταφορά φορτίου, εκτός των αξιώσεων για θάνατο ή σωματική βλάβη, επί των οποίων δεν εφαρμόζεται η παράγραφος 4.

6. Οι αξιώσεις κατά στρατιωτικού ή πολιτικού προσωπικού που προκύπτουν από ζημιολύγες πράξεις ή παραλείψεις στο κράτος διαμονής που δεν διαπράχθηκαν κατά την εκτέλεση υπηρεσιακού καθήκοντος ρυθμίζονται ως ακολούθως:

α) οι αρχές του κράτους διαμονής εξετάζουν την αξίωση και υπολογίζουν δίκαια και σωστά την οφειλόμενη στον αιτούντα αποζημίωση, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα σχετικά με την υπόθεση περιστατικά, συμπεριλαμβανομένης της διαγωγής του ζημιωθέντος, και καταρτίζουν έκθεση για το ζήτημα αυτό,

β) η έκθεση αυτή αποστέλλεται στις αρχές του κράτους προελεύσεως, οι οποίες τότε αποφασίζουν αμελλητί αν θα προσφέρουν χαριστική αποζημίωση, και στην περίπτωση αυτή, τίνος ποσού,

γ) αν προταθεί χαριστική αποζημίωση, και η πρόταση γίνει δεκτή από τον αιτούντα ως πλήρης ικανοποίηση της αξίωσής του, οι αρχές του κράτους προελεύσεως καταβάλλουν οι ίδιες την πληρωμή και πληροφορούν τις αρχές του κράτους διαμονής για την απόφασή τους και για το ποσό που καταβλήθηκε,

δ) η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει ουδόλως την αρμοδιότητα των δικαστηρίων του κράτους διαμονής να επιλαμβάνονται αγωγής εναντίον στρατιωτικού ή πολιτικού προσωπικού, εάν και εφόσον δεν έχει καταβληθεί πληρωμή ως πλήρη ικανοποίηση της αξίωσης.

7. Οι αξιώσεις που προκύπτουν από την άνευ αδειας χρησιμοποίηση οποιοδήποτε οχήματος των υπηρεσιών κράτους προελεύσεως ρυθμίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 6, εκτός από τις περιπτώσεις όπου η ενεχόμενη μονάδα, σχηματισμός ή οντότητα είναι κατά νόμον υπεύθυνη.

8. Αν προκύψει διαφορά για το αν η ζημιολύγος πράξη ή παράλειψη στρατιωτικού ή πολιτικού προσωπικού διαπράχθηκε κατά την εκτέλεση υπηρεσιακού καθήκοντος ή για το αν η χρήση οχήματος των υπηρεσιών του κράτους προελεύσεως έγινε άνευ

αδειας, το ζήτημα διευθετείται με διαπραγματεύσεις μεταξύ των ενδιαφερόμενων κρατών μελών.

9. Το κράτος προελεύσεως δεν επικαλείται ετεροδικία από τη δικαιοδοσία των δικαστηρίων του κράτους διαμονής για το στρατιωτικό ή πολιτικό προσωπικό όσον αφορά την πολιτική δικαιοδοσία των δικαστηρίων του κράτους διαμονής παρά μόνο στο βαθμό που προβλέπεται στην παράγραφο 5, στοιχείο ζ).

10. Οι αρχές του κράτους προελεύσεως και του κράτους διαμονής συνεργάζονται για τη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων για τη δίκαιη εξέταση και εκδίκαση αξιώσεων που ενδιαφέρουν τα κράτη μέλη.

11. Οιαδήποτε διαφορά σχετικά με τη διευθέτηση αξιώσεων η οποία δεν μπορεί να επιλυθεί με διαπραγματεύσεις μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών μελών, υποβάλλεται σε διαιτητή, τον οποίο επιλέγουν κατόπιν συμφωνίας τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μεταξύ των υπηκόων του κράτους διαμονής, οι οποίοι κατέχουν ή κατείχαν υψηλό δικαστικό αξίωμα. Εάν τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη δεν μπορέσουν να συμφωνήσουν εντός διμήνου σχετικά με τον διαιτητή, κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δύναται να ζητά από τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να επιλέξει ένα πρόσωπο με τα προαναφερθέντα προσόντα.

ΜΕΡΟΣ IV

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 19

1. Η παρούσα συμφωνία υπόκειται σε έγκριση από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς τους κανόνες.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης την ολοκλήρωση των συνταγματικών τους διαδικασιών για την έγκριση της παρούσας συμφωνίας.

3. Η παρούσα συμφωνία αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα αφότου το τελευταίο κράτος μέλος κοινοποιήσει ότι ολοκλήρωσε τις αναφερόμενες στην παράγραφο 2 συνταγματικές του διαδικασίες.

4. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης εκτελεί χρέη θεματοφύλακα της παρούσας συμφωνίας. Ο θεματοφύλακας δημοσιεύει την παρούσα συμφωνία στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, καθώς και πληροφορίες σχετικά με τη θέση της σε ισχύ μετά την ολοκλήρωση των αναφερόμενων στην παράγραφο 2 συνταγματικών διαδικασιών.

5. α) Η παρούσα συμφωνία έχει εφαρμογή μόνο στο μητροπολιτικό έδαφος των κρατών μελών.

β) Κάθε κράτος μέλος δύναται να κοινοποιήσει στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι η παρούσα συμφωνία εφαρμόζεται και σε άλλα εδάφη για τις διεθνείς σχέσεις των οποίων ευθύνεται.

6. α) Οι διατάξεις των μερών I και III της παρούσας συμφωνίας εφαρμόζονται μόνο στα αρχηγεία και τις δυνάμεις, καθώς και στο προσωπικό αυτών, που μπορεί να τίθενται στη διάθεση της ΕΕ στα πλαίσια της προετοιμασίας και της εκτέλεσης των καθηκόντων τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 17, παράγραφος 2 της ΣΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των ασκήσεων, εφόσον το καθεστώς των εν λόγω αρχηγείων και δυνάμεων καθώς και του προσωπικού αυτών, δεν διέπεται από άλλη συμφωνία.
- β) Εφόσον το καθεστώς των εν λόγω αρχηγείων και δυνάμεων καθώς και του προσωπικού αυτών, διέπεται από άλλη συμφωνία και τα εν λόγω αρχηγεία και δυνάμεις, καθώς και το προσωπικό αυτών, ενεργούν εντός του προαναφερθέντος πλαισίου, είναι δυνατόν να συνάπτονται ειδικοί διακανονισμοί μεταξύ της ΕΕ και των ενδιαφερομένων κρατών ή οργανισμών, προκειμένου να αποφασίσουν ποια συμφωνία εφαρμόζεται στη συγκεκριμένη επιχείρηση ή άσκηση.
- γ) Σε περιπτώσεις όπου δεν καθίσταται δυνατή η σύναψη ειδικών διακανονισμών, εφαρμόζεται η άλλη συμφωνία στη συγκεκριμένη επιχείρηση ή άσκηση.
7. Όταν συμμετέχουν τρίτες χώρες σε δραστηριότητες για τις οποίες ισχύει η παρούσα συμφωνία, οι συμφωνίες ή οι διακανονισμοί που διέπουν τη συμμετοχή αυτή μπορούν να περιλαμβάνουν διάταξη η οποία να ορίζει ότι η παρούσα συμφωνία ισχύει εν προκειμένω και για τις εν λόγω τρίτες χώρες στο πλαίσιο των συγκεκριμένων δραστηριοτήτων.
8. Οι διατάξεις της παρούσας συμφωνίας μπορούν να τροποποιηθούν με ομόφωνη γραπτή συμφωνία μεταξύ των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συνερχομένων στα πλαίσια του Συμβουλίου.

Hecho en Bruselas, el diecisiete de noviembre de dos mil tres.

Udfærdiget i Bruxelles den syttende november to tusind og tre.

Geschehen zu Brüssel am siebzehnten November zweitausendunddrei.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα εφτά Νοεμβρίου δύο χιλιάδες τρία.

Done at Brussels on the seventeenth day of November in the year two thousand and three.

Fait à Bruxelles, le dix-sept novembre deux mille trois.

Fatto a Bruxelles, addì diciassette novembre duemilatre.

Gedaan te Brussel, de zeventiende november tweeduizenddrie.

Feito em Bruxelas, em dezassete de Novembro de dois mil e três.

Tehty Brysselissä seitsemäntenätoista päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattakolme.

Som skedde i Bryssel den sjuttonde november tjugohundratre.

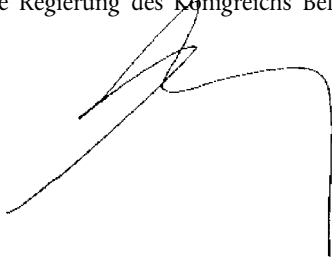
31.12.2003

EL

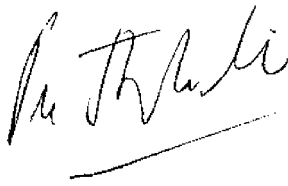
Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 321/13

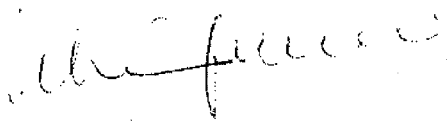
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

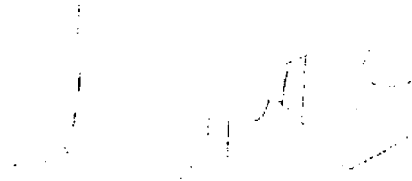
For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

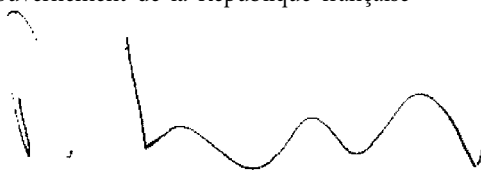
Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

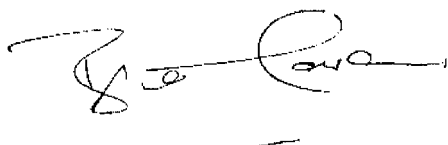
Por el Gobierno del Reino de España

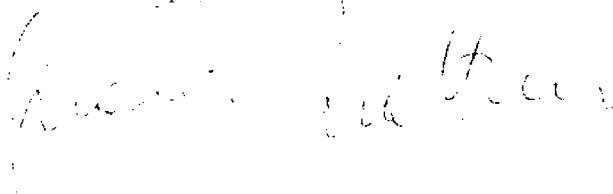
Pour le gouvernement de la République française

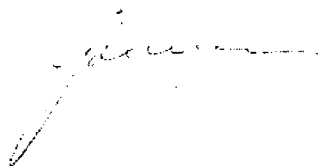
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

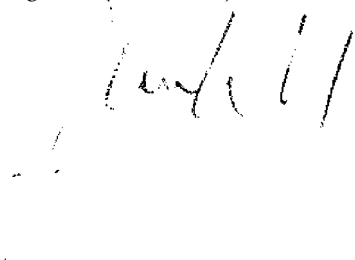
Per il Governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de Regering van het Koninkrijk de Nederlanden

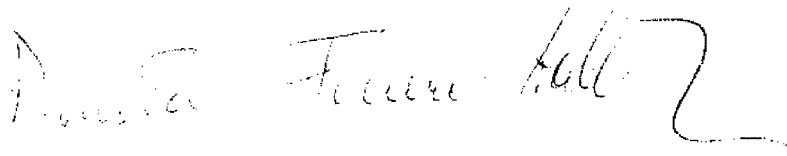
31.12.2003

EL

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 321/15

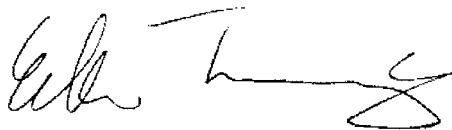
Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

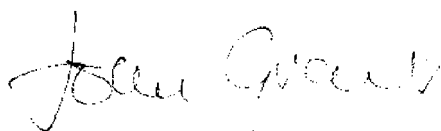
Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΔΗΛΩΣΗ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΕ

Μετά την υπογραφή της παρούσας συμφωνίας, τα κράτη μέλη θα καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να εκπληρώσουν, το συντομότερο δυνατό, τις απαιτήσεις των οικείων συνταγματικών διαδικασιών τους, προκειμένου να καταστεί δυνατό να τεθεί ταχέως σε ισχύ η παρούσα συμφωνία.

ΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ

Κατά την υπογραφή της παρούσας συμφωνίας, η Δανία υπενθύμισε το Πρωτόκολλο σχετικά με τη θέση της Δανίας το οποίο έχει προσαρτηθεί στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Η Δανία θα εγκρίνει τη συμφωνία τηρώντας το εν λόγω Πρωτόκολλο και οιαδήποτε επιφύλαξη ή δήλωση στην οποία η Δανία μπορεί να υποχρεωθεί να προβεί στη συνάρτηση αυτή θα περιορίζεται στο πεδίο εφαρμογής του μέρους II του εν λόγω Πρωτοκόλλου και ουδώς θα παρεμποδίσει την έναρξη ισχύος της παρούσας συμφωνίας και την πλήρη εφαρμογή της από τα άλλα κράτη μέλη.

ΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ

Η παρούσα Συμφωνία, ιδίως τα άρθρα 2, 9, 11, 12 13 και 17, ουδώς επιτρέπει ή απαιτεί νομοθεσία ή οιαδήποτε άλλη δράση εκ μέρους της Ιρλανδίας η οποία απαγορεύεται από το Σύνταγμα της Ιρλανδίας και, ιδίως, από το άρθρο 15.6.2 αυτού.

ΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 17 ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

Η αποδοχή της δικαιοδοσίας στρατιωτικών αρχών του κράτους προελεύσεως σύμφωνα με το άρθρο 17 της «Συμφωνίας μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με το καθεστώς του στρατιωτικού και πολιτικού προσωπικού του αποσπασμένου στο Στρατιωτικό Επιτελείο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των αρχηγείων και δυνάμεων που μπορεί να τίθενται στη διάθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα πλαίσια της προετοιμασίας και της εκτέλεσης των καθηκόντων που αναφέρονται στο άρθρο 17, παράγραφος 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, συμπεριλαμβανομένων των ασκήσεων, και του στρατιωτικού και πολιτικού προσωπικού των κρατών μελών που τίθεται στη διάθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να ενεργεί στη συνάρτηση αυτή (Συμφωνία SOFA της ΕΕ)» από την Αυστρία δεν αφορά την άσκηση της δικαιοδοσίας από δικαστήρια του κράτους προελεύσεως στην αυστριακή επικράτεια.

ΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΑΣ

Η κυβέρνηση της Σουηδίας δηλώνει ότι το άρθρο 17 της παρούσας συμφωνίας δεν περιλαμβάνει το δικαίωμα του κράτους προελεύσεως να ασκεί δικαιοδοσία επί του εδάφους της Σουηδίας. Συγκεκριμένα, η εν λόγω διάταξη δεν παρέχει στο κράτος προελεύσεως το δικαίωμα να ιδρύει δικαστήρια ή να εκτελεί ποινές επί του εδάφους της Σουηδίας.

Αυτό ουδώς επηρεάζει την κατανομή δικαιοδοσίας μεταξύ του κράτους προελεύσεως και του κράτους διαμονής δυνάμει του άρθρου 17 ούτε το δικαίωμα του κράτους προελεύσεως να ασκεί την εν λόγω δικαιοδοσία στο δικό του έδαφος μετά την επιστροφή των προσώπων που καλύπτονται από το άρθρο 17 στο κράτος προελεύσεως.

Επιπλέον, αυτό δεν εμποδίζει τις στρατιωτικές αρχές του κράτους προελεύσεως να λαμβάνουν επί του σουηδικού εδάφους τα κατάλληλα μέτρα, τα οποία απαιτούνται άμεσα για να εξασφαλίσουν την τήρηση της τάξης και της ασφάλειας εντός της δύναμης.